

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทั้งด้านวิชาการ ควบคู่กับด้านวิชาชีพเพื่อการมีงานทำในอนาคต หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมคนให้เหมาะสมกับงานหรืออาชีพ โดยให้รู้จักที่จะเลือกงานให้ตรงกับ ความถนัดและความสามารถของตนเอง อีกทั้งสามารถใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในการ ประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นการอาชีวศึกษาจึงเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญในการพัฒนา ประเทศ ในปัจจุบันการพัฒนาทางเทคโนโลยีทางด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและธุรกิจต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกับอาชีพในสถานการณ์ปัจจุบันอย่างแท้จริง อนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงความต้องการ และการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมของชาติจะเห็นได้ว่าการอาชีวศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่ง ในการสนองความต้องการ และการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมของชาติ โดยที่การ อาชีวศึกษาเป็นแหล่งผลิตแรงงานที่มีคุณภาพและให้มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการด้าน ตลาดแรงงานของประเทศ ซึ่ง สุเทพ ภิรมย์ราช (2534 : 29-30) ได้กล่าวไว้ว่า กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับกลาง ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ วิรัช กุมุทมาศ (2527 : 49-50) ที่ว่า การ อาชีวศึกษา เป็นการศึกษาที่มีบทบาท และสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการศึกษา ที่จัดไว้เพื่อเตรียมบุคคลให้มีอาชีพ เป็นหลักฐานในอนาคต เมื่อประชาชนมีอาชีพที่ดีเหมาะสม ต่อความต้องการของตนเอง ของประเทศชาติแล้ว ย่อมจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ พร้อมกันนี้ สิบปนนท์ เกตุทัต (2527 : 15) ก็ได้กล่าวสนับสนุนไว้ถึงว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพประชากรใน

สังคมเพราะการศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติให้คนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิตเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ตนมีอยู่ แล้วนำความรู้ความเข้าใจมาใช้แก้ปัญหา เสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น

วิทยาลัยเทคนิคเป็นสถาบันทางการศึกษาของรัฐ ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาคนไปสู่เป้าหมาย ให้คนมีอาชีพได้มีการพัฒนาระบบการบริหาร เพื่อสรรหาวิธีการที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ จากสภาพที่วิทยาลัยเทคนิคมีบุคลากรทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก รวมทั้งมีความหลากหลายในด้านสาขาวิชาชีพ มีความแตกต่างกันด้านความคิด จึงทำให้การพัฒนาการบริหารงานวิชาการไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากรายงานการประเมินสภาพการจัดการศึกษาและประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ในส่วนที่เกี่ยวกับการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2527 : 157-158) ได้ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคโดยสรุปของการอาชีวศึกษาไว้ว่า มีปัญหาการผลิตกำลังคนไม่สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทั้งทางวิชาการ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีผลกระทบต่อสภาพความต้องการของตลาดแรงงาน ปัญหาโครงสร้าง ปรัชญา จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน การบริหาร การดำเนินการตามหลักสูตร และการประเมินผล ควรได้รับการทบทวนและปรับปรุง การขาดเกณฑ์มาตรฐาน แรงงานฝีมือต่าง ๆ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ในการจัดการศึกษา ยังขาดประสิทธิภาพ และมีไม่เพียงพอกับปริมาณนักเรียน ตลอดจนขาดแคลนครู อาจารย์ และคุณภาพของครู อาจารย์ ในบางสาขาวิชา ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการดำเนินการ ในช่วงแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 6 ของกรมอาชีวศึกษา (2534 : 13-24) ซึ่งเกี่ยวกับแนวนโยบายการผลิตแรงงานอาชีวศึกษาในระดับภูมิภาคโดยการประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษาในแต่ละภูมิภาคร่วมกัน นักวิชาการจากหน่วยงานของรัฐ และสถานประกอบการในภูมิภาค ได้สรุปแนวทางที่ควรดำเนินการพัฒนาคุณภาพของอาชีวศึกษาโดยภาพรวมไว้ว่า ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่น ผลิตแรงงานให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เน้นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบ ให้จัดตั้งศูนย์ผลิตสื่อการเรียนการสอนในระดับภาค ให้เน้นการเรียนการสอนวิชาภาคปฏิบัติ จัดสรรงบประมาณ โดยเฉพาะทางด้านครุภัณฑ์ให้เพียงพอ ให้เสริมสร้างความสัมพันธ์กับ

สถานประกอบการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการฝึกอบรมของนักเรียนนักศึกษา ควรมีการติดตามและประเมินผล คุณภาพของนักเรียนนักศึกษาที่จบการศึกษาไปแล้วอย่างต่อเนื่อง พัฒนาความรู้ของครูผู้สอนให้ทันต่อเทคโนโลยี และให้มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี นอกจากนี้ยังได้กล่าวไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ซึ่งมีปัญหาสำคัญดังนี้คือ รายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรยังไม่เปิดกว้างพอที่นักเรียน นักศึกษาจะสามารถเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ขาดระบบการนิเทศในสถานศึกษาที่แน่นอนและต่อเนื่อง ครู-อาจารย์มีชั่วโมงสอนและภาระหน้าที่เสริมอื่น ๆ มาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ขาดครู-อาจารย์ในสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการ ขาดสถานประกอบการสำหรับการฝึกงานของนักเรียน นักศึกษา ขาดแคลนทุนทรัพย์ทำให้บางคนต้องลาออกกลางคัน การพัฒนาด้านสุขลักษณะและผลศึกษายังไม่เพียงพอ นักศึกษามีพื้นความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างเชื่องช้า วัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา (2534 : 61) ซึ่งได้สรุปสาระสำคัญในการอภิปราย เรื่อง ยุทธศาสตร์เชิงรุกในการผลิตกำลังคนระดับกลาง โดย อานนท์ สิมะกุลธร ได้กล่าวโดยสรุปไว้ว่า การผลิตกำลังคนของกรมอาชีวศึกษา คุณภาพของผู้จบอาชีวศึกษายังขาดคุณลักษณะที่สำคัญบางประการ ด้านวิชาการ ช่างไฟฟ้ายังอ่านแบบไม่เป็น บางแห่งเร่งรัดการจบของนักศึกษา ทำให้ทำงานขาดประสิทธิภาพ ด้านหลักสูตร ปัญหาที่บริษัทหลายแห่งประสบคือ วิศวกรที่มีพื้นฐานจาก ปวช. ปวส. ขาดความรู้ทาง Pure engineer จึงไม่สามารถสนองตอบนโยบายการพัฒนางานทางบริษัทได้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้จบอาชีวศึกษาทั่วไป ยังขาดความมีระเบียบ วินัย ความรับผิดชอบ ไม่มีสัมมาคารวะ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ศรีนวล โกมลวนิช กล่าวไว้ในรายงานการประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา (2534 : 66) โดยสรุปว่า ปัญหาวิชาการที่สำคัญคือ คุณภาพของนักศึกษา เราจะต้องผลิตนักศึกษาออกมาให้มีคุณภาพ ในปัจจุบันนี้ นักเรียนอาชีวศึกษายังมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร กรมอาชีวศึกษาจำเป็นต้องหันมาดูแลสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นตัวก่อให้เกิดคุณภาพ

วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ซึ่งจำแนกตามสภาพภูมิศาสตร์ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการจัดกลุ่มอาชีวศึกษาภาค พ.ศ.2533 อันประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิค

ปัตตานี นราธิวาส ยะลา สตูล ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา สุราษฎร์ธานี ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง และกระบี่ กรมอาชีวศึกษา (2534 : 153-158) ซึ่งวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ จัดการบริหารสถานศึกษา โดยใช้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 เช่นเดียวกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาอื่น ๆ ทั่วประเทศ โดยแบ่งหน่วยงานในสถานศึกษาออกเป็น 4 ฝ่ายคือ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ฝ่ายวิชาการ นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้ฝ่ายวิชาการประกอบด้วยงาน 5 งาน คือ 1. งานห้องสมุดพิเศษ 2. งานหลักสูตรและการสอน 3. งานสื่อการเรียนการสอน 4. งานวัดผลและประเมินผล 5. งานห้องสมุด กรมอาชีวศึกษา (2534 : 138-139)

จากสภาพปัญหา และภูมิหลัง ของกรมอาชีวศึกษาดังกล่าวข้างต้น ล้วนเป็นผลของ การบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยเชื่อว่าสามารถแก้ปัญหาได้โดยการมุ่งเน้นบริหารงานวิชาการให้ เป็นงานที่สำคัญที่สุด ซึ่ง เบอร์ (Burr) ได้กล่าวว่า ภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนมีมากมาย เช่น งานบริหารทั่วไป งานวิชาการ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานแนะแนว งานบุคลากร และงานอาคารสถานที่ แต่งานวิชาการหรือผู้นำทางวิชาการในโรงเรียนควรที่ ผู้บริหารโรงเรียนจะจัดไว้เป็นอันดับแรก และจาคอบสัน (Jacobson) เป็นอีกคนหนึ่งที่กำลังกล่าว ในทำนองเดียวกัน และยังเสริมว่า งานอื่น ๆ เป็นประจำ (Routine) แต่งานวิชาการเป็น หัวใจสำคัญของครูใหญ่ ในฐานะผู้บริหารโรงเรียนควรจะได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ (สุวิทย์ บุญช่วย, 2526 : 20 อ้างอิงจาก Burr and Jacobson n.d.) ซึ่งสอดคล้องกับที่ พันธ์ หันนาคินทร์ (2524 : 281) ได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียนและ องค์การ นอกจากนี้ ชีร์ศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ (2525 : 15) ได้เสนอไว้ว่า ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ประสานเพื่อนำเอาทรัพยากรทุกอย่างมาดำเนินงานตามกระบวนการบริหาร ให้งานวิชาการของ โรงเรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้และส่งเสริมงานวิชาการของโรงเรียน แนวทางที่ทำไว้ใน การส่งเสริมงานวิชาการ คือ ส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน สนับสนุนให้ครูมี วุฒิต่างการศึกษาสูงขึ้น จัดประชุมชี้แจงครูใหม่ จัดการเรื่องเศรษฐกิจของโรงเรียน และเป็น ผู้นำทางการพัฒนางานวิชาการ ซึ่ง พวงรัตน์ วิเวกถนอม (2526 : 8-14) ได้เสนอทัศนะ ไว้ว่า การบริหารงานวิชาการควรประกอบด้วย การวางแผน การจัดสายงานบริหารวิชาการ

การจัดทำโครงการทางวิชาการ การจัดบริการด้านสื่อการเรียนการสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดสอนแทน การจัดตารางสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียน การประเมินผลการสอนของครู รวมทั้งการจัดการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับกรมอาชีวศึกษา (2527 : 1-2) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาเป็นหน้าที่โดยตรงของสถานศึกษาที่จะส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดประสบการณ์ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ ผู้อำนวยการวิทยาลัยจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการวิชาการ และการควบคุมการเรียนการสอนให้สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย และหลักการของหลักสูตรให้ผู้เรียนมีคุณภาพ และสมรรถภาพด้านฝีมือ โดยผู้อำนวยการวิทยาลัย และผู้บริหารงานวิชาการอื่น ๆ ต้องควบคุมงานด้วยวิธีการตรวจสอบทางวิชาการ ได้แก่ การตรวจแผนการสอน แผนการปฏิบัติงาน ตรวจสอบงานการสอน และเครื่องมือการวัดผลการเรียนการสอน

จากสภาพปัญหาและแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้ประมวลนำมาเสนอในเบื้องต้น ผู้วิจัยพิจารณาว่าสภาพเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้การบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิคไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษายังขาดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของตลาดแรงงาน ดังนั้นการบริหารงานวิชาการจึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญต่อการแก้ปัญหาเหล่านี้ และเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะกำหนดพื้นฐานแนวทางหนึ่งที่สามารถนำไปพัฒนารูปแบบและแนวทางการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ซีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ (2525 : 15) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารคือผู้ประสานในการนำเอาทรัพยากรทุกอย่างมาดำเนินการ โดยนำกระบวนการทางการบริหารมาเป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนา งาน จากแนวคิดและสภาพปัญหาเหล่านี้ จึงทำให้ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิคยะลา จังหวัดยะลา มีความสนใจที่ศึกษาถึงปัญหาของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ซึ่งมีความแตกต่างกับทุกภาคของประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และทางด้านสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านสังคม มีปัญหาที่สำคัญซึ่งกล่าวไว้ในสรุปผลการดำเนินงาน ปี 2532 และแนวทางปฏิบัติ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (2532 : 33) ดังนี้คือ ความ

เหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความหลากหลายของวัฒนธรรม ศาสนา วิธีการดำเนินชีวิต ตลอดจนอุดมการณ์ทางการเมืองหลายรูปแบบ อันเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของภาคเอกชน และทำให้เกิดปัญหาทางด้านสังคมที่แตกต่างไปจากภาคอื่น ๆ จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 กรมอาชีวศึกษา (2534 : 149-150) ในปีการศึกษา 2534 ว่ามีปัญหามาในแต่ละด้านอยู่ในระดับใด โดยสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อที่จะทำให้เป้าหมายของกรมอาชีวศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ รวม 5 ด้านคือ
  - 1.1 ด้านงานหลักสูตรพิเศษ
  - 1.2 ด้านงานหลักสูตรและการสอน
  - 1.3 ด้านงานสื่อการเรียนการสอน
  - 1.4 ด้านงานวัดผลและประเมินผล
  - 1.5 ด้านงานห้องสมุด
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของผู้บริหารกับผู้ประสานงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน
3. เพื่อรวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้านของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าผลของการวิจัยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค และผู้บริหารระดับต่าง ๆ ของกรมอาชีวศึกษา กล่าวคือ

1. ได้ทราบถึงระดับปัญหาของการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้
2. ได้นำผลการวิจัยมาใช้พัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านงานหลักสูตรพิเศษ ด้านงานหลักสูตรและการสอน ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลและประเมินผล และด้านงานห้องสมุด อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 5 ด้าน ของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยถึงปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ซึ่งเปิดสอนในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แผนกวิชาช่างยนต์

ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ และช่างก่อสร้าง
ในปีการศึกษา 2534 ตามสภาพที่เป็นจริง เกี่ยวกับ

- 1.1 งานหลักสูตรพิเศษ
- 1.2 งานหลักสูตรและการสอน
- 1.3 งานสื่อการเรียนการสอน
- 1.4 งานวัดผลและประเมินผล
- 1.5 งานห้องสมุด

2. กลุ่มประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ อันประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคยะลา วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคสตูล วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาลัยเทคนิคระนอง วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคนิคตรัง จำนวนทั้งสิ้น 14 สถานศึกษา

2.2 ประชากรที่ให้ข้อมูล ได้แก่ ประชากรที่ตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย คือ

- 2.2.1 ผู้บริหาร
- 2.2.2 ผู้ประสานงานวิชาการ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ ตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการครูในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ แบ่งได้เป็น 2 ระดับคือ

- 3.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
- 3.1.2 ผู้ประสานงานวิชาการ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน คือ

- 3.2.1 ด้านงานหลักสูตรพิเศษ
- 3.2.2 ด้านงานหลักสูตรและการสอน
- 3.2.3 ด้านงานสื่อการเรียนการสอน
- 3.2.4 ด้านงานวัดผลและประเมินผล
- 3.2.5 ด้านงานห้องสมุด

นิยามศัพท์

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน วิชาการ อันเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานวิชาการ ได้แก่

1.1 ปัญหาการบริหารงานหลักสูตรพิเศษ หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพิเศษไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ ปัญหาการวางแผน การใช้หลักสูตรพิเศษ การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพิเศษ การจัดทำโครงการสอน การจัดครูเข้าสอน การประชาสัมพันธ์ การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพิเศษ และการให้ความร่วมมือของครู อาจารย์ เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรพิเศษ

1.2 ปัญหาการบริหารงานหลักสูตรและการสอน หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ ปัญหาการวางแผน การใช้หลักสูตรและการสอน การจัดทำโครงการสอน การจัดครูเข้าสอน การเตรียมการสอนของครูอาจารย์ การจัดตารางสอน การใช้ห้องเรียน โรงฝึกงานและห้องปฏิบัติการ การจัดนิเทศการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรและการให้ความร่วมมือของครู อาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการสอน

1.3 ปัญหาการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้การใช้สื่อการเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ ปัญหาการจัดทำอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนของครู อาจารย์ ความร่วมมือของครู อาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

1.4 ปัญหาการบริหารงานวัดผลและประเมินผล หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้การวัดผลและประเมินผลการเรียนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การวางแผนหลักเกณฑ์

การวัดผลและประเมินผลการเรียน การจัดการประเมินผล การวิเคราะห์ผล การประเมินผล การส่งเสริมให้ครู อาจารย์เข้าใจระเบียบ วิธีการ และเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอน

1.5 ปัญหาการบริหารงานห้องสมุด หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้การบริหารทางวิชาการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ ปัญหาการจัดหาเอกสารทางวิชาการ ตำรา คู่มือครู อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนและการจัดรวบรวมข้อมูล ทางการเรียนการสอน การให้ความร่วมมือของครู อาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาห้องสมุด

2. ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการครูที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ทางด้านบริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529

3. ผู้อำนวยการวิทยาลัย หมายถึง ข้าราชการครู ที่กรมอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย รวมทั้งผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529

4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย หมายถึง ข้าราชการครูที่กรมอาชีวศึกษาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย รวมทั้งผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา มี 4 ฝ่าย คือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ฝ่ายวิชาการ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529

5. หัวหน้าคณะวิชา หมายถึง ข้าราชการครูที่วิทยาลัยแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าคณะวิชาต่าง ๆ คือ คณะวิชาช่างกลโลหะ คณะวิชาช่างยนต์ คณะวิชาช่างไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ คณะวิชาการก่อสร้าง คณะวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529

6. หัวหน้าแผนกวิชา หมายถึง ข้าราชการครูที่วิทยาลัยแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้าแผนกวิชา คือ แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างกลโรงงาน แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ แผนกวิชาช่างไฟฟ้า แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์และแผนกวิชาช่างก่อสร้าง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529

7. หัวหน้างาน หมายถึง ข้าราชการครูที่วิทยาลัยแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน คือ งานหลักสูตรพิเศษ งานหลักสูตรและการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล และงานห้องสมุด ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529

8. ผู้ประสานงานวิชาการ หมายถึง ข้าราชการครูที่วิทยาลัยแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ คือ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และหัวหน้างาน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529

9. วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษามาศิไต หมายถึง วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดมาศิไต มีจำนวน 14 สถานศึกษา ซึ่งอยู่ในกลุ่มอาชีวศึกษามาศิไต ตามรูปแบบการแบ่งกลุ่มสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา